

Forslag til forespørgselsdebat om at give mulighed for sorgorlov for sørgende efter nære pårørendes dødsfald.

(Medlem af Inatsisartut Peter Olsen, Inuit Ataqatigiit)

Forslag til forespørgselsdebat om, hvorvidt vi bør gøre det til en rettighed at forældre, der mister et barn under 18 år skal have ret til betalt sorgorlov i op til seks måneder

(Medlem af Inatsisartut Nivi Olsen, Demokraatit)

Tak til forslagsstillerne for deres forslag til forespørgselsdebat.

Når man mister nogen, gør det ondt både fysisk og psykisk. Det er hårdt at miste nogen, og psykisk tager det lang tid at komme over det og giver psykisk sår, specielt når nogen dør pludseligt.

Man kan blive ramt af sygdom, som man ikke kan blive behandlet for, og i disse tilfælde har alle familiemedlemmer behov for hjælp. Det er ikke let for at blive behandlet fysisk og psykisk, og da mulighederne ikke kommer af sig selv, må man undersøge hvor man kan få hjælp.

Når man mister nogen pludseligt, kan sorgen blive lettere ved samtale. Familierne kan have svært ved at finde ud af, hvor de kan få hjælp, specielt hvis de har børn, der har behov for hjælp.

At miste et nærtstående er hårdt, og i begrundelser fremgår det, at det kan tage lang tid at finde hjælp til lette at komme videre med livet, da orloven er for kort. Under sorgen har man behov for de nærmeste familiemedlemmer, men det kan være svært, da disse skal videre med deres arbejdsliv m.v.

Ved et nærtståendes død, er det godt, at har mulighed for at få fri fra arbejdet, til at kunne rejse til begravelsen, men denne er for kort til at kunne komme videre med livet. I sådanne tilfælde er der mulighed for orlov, hvis man har fået en erklæring, men at få udstedt en erklæring kan tage lang tid for den, der har mistet.

Inuit Ataqatigiit er selvfølgelig interesseret i at snakke om den tid det tager. Og når man som enkeltperson skal bearbejde sin sorg, er det vigtigt, at der er et bestemt sted man kan henvende sig. Det er vigtigt, at der altid er mulighed for nemmere at hjælpe familierne, for eksempel, at man kan

INUIT ATAQATIGIIT INATSIARTUNI

forlænge sorgorloven til tre, fire, fem måneder. Deri skal inkluderes, at der gives mulighed for at komme videre personligt og i arbejdslivet.

Når vi snakker om indførelse af orlov ved nærtståendes død, skal de offentlige fastlægge hvilke muligheder og grænser, der skal være for orlov. Man skal kunne påvise, hvor nærtstående den afdøde er, og det skal være klart, hvilke opgaver de offentlige har i den forbindelse. Der skal være tværsektorel samarbejde om, hvilke henvendelsesmuligheder og indsatser, der skal være. For nogle af dem, der har mistet mangler kræfter til selv at arrangere dem, da vores struktur og administration er tung. Nogle familier har flere børn. At man tager hensyn til dem er også meget vigtigt. Børnene kan være i daginstitution, være skolesøgende eller under uddannelse.

Sagsgangen i det offentlige skal smiddiggøres. Vi mener det er vigtigt, at de offentlige instanser samarbejder med organisationer, SIK, GE, IMAK, Pædagogernes Organisation i Grønland og andre.

Det er vigtigt, at man under man under fastlæggelse af strukturen, man tager hensyn til, at der er forskelle i mulighederne i vores langstrakte land. Der er ikke alle steder steder muligt at få psykisk hjælp. I Grønland er der ikke mange uddannede psykologer. Derfor skal man afsøge forskellige muligheder ved fastlæggelse af strukturen. Hvis den, der har mistet ikke bearbejder sin sorg bliver sorgen vedvarende. At forlænge orloven er interessant i sig selv, men lige så vigtigt at der er mulighed for psykisk hjælp.

Jeg skal benytte lejligheden til at takke de personer, der hurtigt yder psykisk hjælp til dem, der har mistet. Kirken og frivillige, der arbejder med sorg kan man også altid henvende sig til. Tak for jeres altid villige støtte til vores medborgere, der er under sorg.

Med disse ord takker jeg for op forslaget til forespørgsdebat.